

Arkadya Günlükleri20 07 13 Cumartesi

– EDİP GÜL · 28 Ekim 2022

20.07.13 (CUMARTESİ)

Başım hafif ağrıyor. Cereyanda kalmış olacağım. Yunus gelecek. Uyanıp uyanıp uyuyorum. Oğlanın telefonu çalıyor iki de bir. Meğer alarmını kurmuş. Telefonu ortada gördüğüm için yeleşimin cebine koymuşum.

Hatun sakin. Aradan sesini yükseltiyor ama engelliyorum. Bakalım ne kadar sürdürebileceğiz. Akşam İhsan'la iftar yaptık baba oğul. İyi de oldu. Doymayacağım korkusuyla biber kızarttı. Bir ton yağ koymuş. Sesimi çıkartmadım. Annen onunla bir kızartma daha yapar dedim. Sofrayı güzelce kurdu ben kaldırdım. Akşam namazını kıldık dizi seyrettik. Sonra teravihi kıldık.

Dünyayı algılamaya çalışıyorum. Günlük yazmam da ondan. Denemelerim de o amaçlı. Akşamları bazen şiir yazabiliyorum. Arkadaşlarımdan biri TV programı yapıyor. Onu tanıyamadım. Adı zikredilince hatırladım. Çok değişmiş. Facebook'u varmış. Oradan iletişim kurabilirim sanırım. Bu program beni çekmişti. Programcının tipini de beğenmiyordum. Ama entelektüel tipleri çıkarıyordu ekrana. Güzel ilahiler de söylüyorlar. Hu isimli şiir kitabı çıkaran şairi kıskandım. Her bir şiiri gusül abdesti alarak yazmış. Allah'ın isimleri üstüne. Keşke benim de öyle bir kitabım olsa. Ben de efendimizin şiirini yazmak isterim.

Evdekiler benim komedi ya da roman yazmamı istiyorlar. Ama benim gönlüm deneme ve günlükten yana. Derneğe gittim. Abim ve birkaç kişi avluda sohbet ediyorlar. Günlüğümü yayınladım. 4 sitede birden. Paylaştım da. Antoloji com istatistiklerine baktım. 60 ayrı bilgisayardan giriş yapılmış sadece antoloji.com 'da. Sevindim. Demek evvelsi günkü paylaşımların faydası olmuş. Diğerlerine de baktım. İyi gidiyor şimdilik. Ama reklam alacak kadar değil.

Ah bir de kitabımı bastırabilsem. Bir destekleyici bulmak gerekecek. Ah kızı da vereceğiz bayramdan sonra. Ona nasıl alışacağız bilmem. Bir de taşınma sorunumuz var. O zaman iki aktarmayla ancak gidebileceğiz onu görmeye. Bu hiç te kolay bir şey gibi görünmüyor bana. Yeni eve taşınma fikrini sevmeye başladım. Emekli olup olmamak arasında kararsızım. Bu yıl geçiş yılı. Hele bir geçse. Sanki sular durulacak. Çok mu istedim Allah'tan bu kadar fazla değişimi bilmem ki?

Bu evi satsam bir de. Öteki evin üstünü çıkıp bilim yuvasının yapıldığını görmeye başlasam. Dernek kurma çalışmalarını yeniden gündeme getirmeliyim. Bana inanan 3, 5 kişi bulmalıyım. İdeallerime inandırabileceğim, genç kuşak eğitimi düşüncemi onaylayan 3,5 kişi. Onu nereden bulacağım. Biri kızım olabilir yeğenlerden birkaç kişi sonra dostlardan arkadaşlardan.

Bengisu sanat düşünce ve hikmet derneğinin bünyesinde anaokulları açmak. Acaba başarabilecek miyim? Kızım çocuk gelişimi okudu yeğen de hatuna da diyorum sen de eğitimin al, ben zaten eğitimciyim. Al sana bir kadro. Yeterli olmaz ama başlangıç için idare eder. Sonra öğrenciye paralel olarak artar.

Neyse Allah kerim. Her şey olacağına varır. Biz keyfimize bakalım.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 22.7.2013 16:43:00

Şiiri Deęerlendir

ÖNCEKİ ŞİİR

Ahmet Kemal Şiirleri

SONRAKİ